

avgust 2020

Mediteran 2020

Jadran

1. avgust 2020, sobota

Jazi, Molat - Čitapini, Sit

Pred zoro nas zbudijo domači žurerji z glasno muziko s kopališča. Ko se končno utrudijo, jih nadomestijo črički.

Jutranji pogled na okolico preseneti. Zaliv je bil obdan z veličastnimi starimi borovci. Sedaj jih tretjina manjka, tretjina jih polomljenih leži v smeri tramontane. Je moralo dobro pihnniti.

Jutranje kopanje je božansko. Turkizna voda ima 26 stopinj. Morje je v Jaziju vedno malo toplejše kot drugje. Sledi jutanja kavica na Baji, obisk pekarnice, kjer poleg bureka prodajajo tudi pivo in še kaj, ponovno kopanje in pozno izplutje.

Vetra najprej ni prav veliko, potem ga je dovolj za veliko genovo (bole). Seveda pred Malim Ižem, ko je jadro potrebno naviti, spet enkrat vadiva karamele in podobne like...

Tečni oštir naju uspešno prežene na muring na zunanjem pomolu. Vedno, kadar sva na obisku pri Milivoju, čaka dve barki gostov. No danes, ko sva se za spremembo umaknila, jih ni dočakal.

Po 246 stopnicah se povzpneva do Milivoja v zgornji vasi, Muče. Temperature okolice raje ne komentiram. Celo v Milivojevi kamniti hiški je vroče. Po prijetnem klepetu, bogatejša za liter domačega olivnega olja, z nekaj podpore domačega žganja strumno odkorakava nazaj na barko in izplujeva.

Tik pred trdo temo sidrava v prijaznem zalivu Čitapini na Situ. Na obali se veselijo domačini in gosti robinzonskih hišic, zraven naju je sidran še en plastičnjak.

Kmalu je vse tiho, le luna kvalitetno osvetljuje okolico.

Slike bodo sledile, takoj ko jih uspem zbrati iz vseh fotoaparatorov...

jutranji Jazi, levo je bil nekoč bogat gozd

tramontana je dobro pihnila

Komoševa, Mali Iž

Milivoj

2. avgust 2020, nedelja

Čitapini, Sit - Luka Vela, Murter

Morje v Čitapinih ima le 22 stopnj. V soparni vročini, ki tudi ponoči ne popusti kaj dosti, je kopanje zelo osvežujoče.

Vetra zahodnih smeri je med Pašmanom in Sitom malo. Pri Vrgadi se nenadoma zbudi močan jugo-zahodnik in piha toliko časa, da v paniki pospraviva bole in razvijeva genovo. Nato se veter pomiri in vrne v staro smer. S strašno hitrostjo 3 vozlov delava krogce okoli Arte vele in iščevo Malo. Dočaka naju za zadnjim rtom.

Kar nekaj tem imamo za obdelati. Nekaj jih predelamo na Mali za Arto, ostale v Luki Veli, nasproti Murterja, na Lari.

Okoli nas je toliko plovil, kot da slavni virus ne obstaja več...

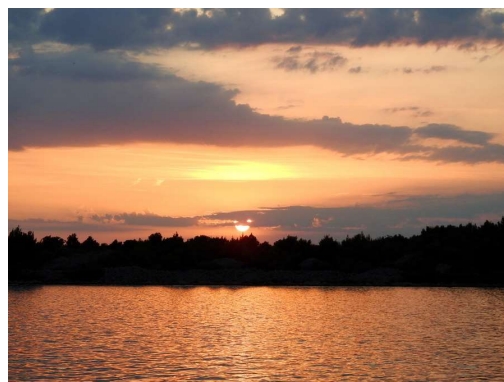
Čitapini

stric je ulovil kar nekaj rib

Vrgada

zahod v Luki Veli

3. avgust 2020, ponedeljek

Luka Vela - Lovišča, Murter

Obeta se slabo vreme. Že zjutraj jugo dobro dere.

V konvoju se odpeljemo v zaliv Hramine in sidramo. Taxi služba Tone spusti v vodo gumenjak, pride po kapitana in odbrzita po kruh, sadje..., da v naslednjih deževnih dneh ne bi slučajno ostali brez hrane.

Sledi premik v zaliv zahodno od Tisna, Lovište. Med potjo skoraj očistimo kobili. Krivec je ali vedno točni Navionics ali pa sipina, zrasla čez noč. Tudi papirnata karta je ne omenja... Malo bolj previdno nadaljujemo in se ukoplujemo v zaliv, en za drugim, da nam ne bo dolgčas.

Dan počitka se prileže. Nestrpno čakamo ohladitev.

4. avgust 2020, torek

Lovišča, Murter

Dan za ogled okolice.

Tone nas naloži v gumic in odpelje na mestno plažo, da bi bili bližje mesta Tisno, da nebi predaleč hodili. In začnemo hoditi.

V starem delu mesta si ogledamo ribarnico in ne najdemo nič dovolj vabljivega. Po nasvetu prijaznih domačinov nadaljujemo po res lepi poti ob morju proti Jezerom. Samo 2 km in enega smo že prehodili...

V Jezerih, nasproti marine, se kapitana končno odločita, da je čas za pivo.

Sledi pohod nazaj na barki. Malenkost, še par km-jev. Odmarširamo čez hrib, mimo Tomy-a, oz. v Tomy-a po čevape in zasluženno okrepcilo. Do kempa v zalivu Lovišča je le še krajši sprehod. Tone se žrtvuje in gre po gumic pred Tisnim...

Zadnjič, ko me je po teh krajih priganjal moj kapitan, je bilo 20 stopinj. Danes jih je vsaj 10 več in še prijetno vlažen jugo piha. Sprehajamo pa se med 12 in 16 uro - kot običajno...

Čevapi na malinem roštilju nam danes niso usojeni. Komaj se ohladimo v morju, že prihrumi pričakovana fronta. Dobro je pihnilo iz SZ in se ulilo. Morje je preplavilo bregove. Barke so se konkretno nagibale in plesale sem in tja. Vse skupaj ni bilo niti pol tako strašno, kot beremo o včerajšnjem dogajanju na obalah Istre.

Izbrali smo dober zaliv.

Z nočjo se vse umiri. Zunaj je prav mrzlo...

ulice Tisna

obala na južni strani mesta

lungo mare Tisno-Jezera

otočki pred Jezeri

admiralici

kapitana

turisti

Jezera

"katedrala" v Jezerih

oluja...

Mala v akciji

poplavljena obala Tisna

5. avgust 2020, sreda

Lovišča, Murter

Zbudi se v rahlo jesensko obarvan dan. Spalo se je odlično.

V kempu okoli nas se ne dogaja nič. Vodna igrala so včeraj pred nevihto izpihnili in sedaj osamljena plavajo kot kakšna velika zračna blazina. Kopalcev je malo, animacije gostov kempa danes ni. Če bolj natančno pogledaš, tudi šotorov ni veliko. V glavnem je zasedena le prva vrsta parcel ob obali.

Pospravljava in popravljava po barki in se kopava. Bogdanu zlomljen pant pokrova ladijske kleti v kokpitu ne da miru.

Sredi dneva se usuje dež. Burja se za kratek čas umiri. V zalivu se nam pridruži Žisa.

Zvečer Tone na Mali navkljub živahnemu vetru zakuri roštilj. Se opazi, da ima žar mojster dolgoletne izkušnje. Ob dobri hrani in pijači spoznava posadko Žise. Prijetno klepetamo do jutranjih ur.

Tokrat se je za taksista javil Bogdan, ker je moral preskusiti stoprvič lepljeni gumič. Še pušča...

Žisa in Mala

6. avgust 2020, četrtek

Lovišča, Murter - Šibenik

Vremena so se nam zjasnila. Razpršimo se vsak na svojo stran morja.

Izplujeva proti Šibeniku. Ker most v Tisnem v času virove odpirajo samo med 17 in 17.30, greva okoli Murterja. Že za prvim rtom se potrdi, da je zaliv Lovišče res eden bolj zaščitenih. Pred Betino piha burja več kot 20 vozlov. Samo z genovo odglisirava med plitvinami na odprto morje. Ko se obrneva v smer Šibenika namestiva še skrajšano glavno jadro in hitrost je prav zavirljiva. So manjkali valovi.

V Šibeniku najprej dopolniva porabljeno nafto in vodo na Crodux črpalki nasproti marine Mandalina, nato se veževa na obalo pod starim mestnim jedrom, kot ponavadi. Cena je 20 kn po metru. Voda je, elektrike ni, s smetmi se moraš znajti

sam.

S prijateljema gremo na marendo v Marendo2. Jemo odlične sveže sardele iz morja pred Šibenikom, ki je kristalno čisto, odkar so zgradili čistilno napravo. Sledi klepet na jordankini terasi, visoko med strehami starih šibeniških hiš, na terasi mnogih lepih spominov...

Prišnjak

Sv. Nikolaj, apartmaji prazni, solilnica rib se podira

Prvič Luka

Pruga, vozi že več kot stoletja

tako nekateri

tako pa mi2

7. avgust 2020, petek

Šibenik - Livka, Šolta

Zjutraj Bogdan na obali ves srečen prilagaja (beri vrta) nov pant za pokrov ladijske kleti, ki ga je včeraj našel v vedno dobro založeni navtični trgovini Wasi. Jaz oddrvim v nekaj živilskih trgovin in na tržnico. Povsod je za naše nove pojme nepopisna gneča.

Nazdravimo na boljše čase z Jordanko in ob 10.45 končno izplujeva. Smer Grčija, če je kdo pozabil...

Med potjo kuhava, nameščava pant, uživava - pol poti.

Po petih urah lepega jadranja, veter izdihne. Cilj Hvar zamenjava za Šolto in vklopiva Janmarja. Dve uri neuspešno iščeva sidrišče v neobljudenih zalivih. Sidro v njih noče prijeti 100%. Obljudeni zalivi so vsi prezasedeni s plovili vseh vrst. Ko je ura že skoraj 21, končno najdeva prosto zaplato mivke v zalivu Livka. Sidro prime 99 %, vezanje na obalo uspe brez bližnjih srečanj z ježi, CAPE indeks (naelektrenost ozračja) na barki malo naraste.

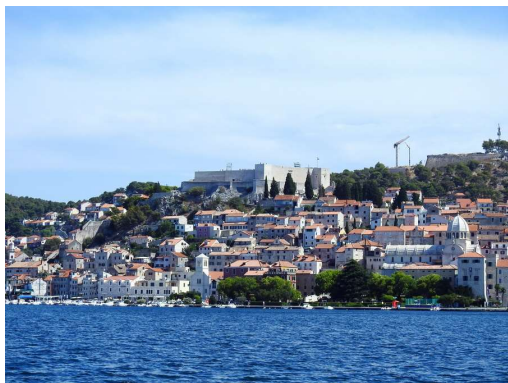
Po nočnem kohanju v iskrecem morju se pomiriva. Poslušanje romantične glasbe in štetje zvezd žal odpadeta, ker splitski sosedi preglasno obožujejo lepo Breno...

kapitan je končno našel ustrezen pant

šibeniške terase

Šibenik

svetilnik na izstopu iz kanala sv. Ante

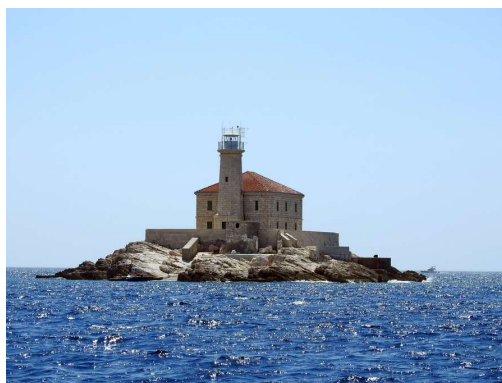
Jadrija, staro šibeniško kopališče

metulček in kapitan v elementu

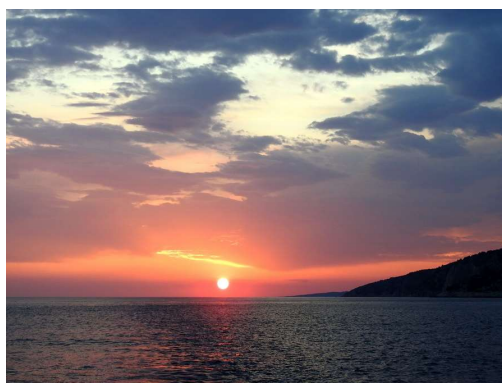
brez dobre orodjarne pri nas ne gre

Mulo dan kasneje

dež smo prehiteli

zahod ob Šolti - še vedno iščeva prenočišče

8. avgust 2020, sobota

Livka, Šolta - Česminica, Sučuraj, Hvar

Ponoči je deževalo le toliko, da sva se zbudila in na hitro pospravila ciganski tabor. Jutro je bilo bleščeče. Sosed je lovil hobotnice, česar Bogdan ni smel izpustiti. Rezultat je nekaj polžev in kunjk.

Ko se odpraviva, se sredi zaliva sidra Parsifal III. Obletavajo ga kamermani z nagobčniki. Za kaj gre, najdeva na:

https://en.m.wikipedia.org/wiki/Below_Deck_Sailing_Yacht

Na jadrnici snemajo resničnostni šou - letos na Hrvaškem, lani v Grčiji.

Vetra ni. Surfariji in kajtarji pred Zlatim rtom manjkajo, kopalcev ne manjka. O gradnji novega pristana v Bolu ni ne duha ne sluha.

Od Bola naprej sva na morju sama. Počasi se zbudi zahodnik in metuljiramo na Hanzija (avtopilot) skoraj do Sučuraja. Srečava 3 jadrnice, ena od teh je roza Ema, ena je sidrana zraven nas v prijaznem zalivu južno od "velemesta" Sučuraj in ena se je peljala mimo že skoraj v temi.

Parsifal III

dogaja se

nadebudni snemalci z nagobčniki

Parsifal III

Zlati rt

jeziček na koncu

zasedenost je takale...

Boj na Braču

roza Ema

svetilnik na vzhodu Hvara pri Sučuraju

Sučuraj iz zaliva Česminica

Sučuraj iz zaliva Česminica, nadaljevanje na vzhod

9. avgust 2020, nedelja

Česminica, Sučuraj, Hvar - Badija, Korčula

Ob svitu se mali katamaran za Laro odsidra. Kasneje izveva od Vesne, da na njem potuje Nataša Rogelja. Škoda, da se nismo uspeli поблиže spoznati.

Malo kasneje se odpraviva v vas. Sučuraj je res na koncu sveta. Lepo staro mesto je precej zapuščeno, trgovine zelo slabo založene. Nagobčnike, za razliko od Šibenika, uporabljajo striktno po predpisih. Kavo lahko piješ brez...

Po kopanju v turkiznem morju Česminice, izplujeva proti Lovišču, kjer nas čaka Mala. Skupaj počasi, v neugodni vročini, plujemo proti Badiji na srečanje treh bark, ki pišejo blog pod istim, Malinim, spletnim naslovom: Mala, Heron in Lara. Mala Herona in Laro velikodušno gosti na svoji spletni strani...

Sidrišče pri samostanu na Badiji je podnevi zasedeno s kopalnimi gosti, ki se zabavajo z glasno muziko. Zvečer se scena umiri, sidrišče, podobno jezeru napolni s plovili od malih do mega velikosti. Navedbe glede plačevanja prenočevanja na lastnem sidru so nasprotujoče. Tokrat inkasanta ni bilo na spregled.

Najprej se Mala reši prevelikih zalog piva, Lara pa dehidriranosti, nato zvečer vsi okupiramo Herona in navzkrižno klepetamo. Izvemo podrobnosti o življenju na jadrnici v času virusne blokade: Heronovem dvomesečnem bivanju na Lanzarote in Malinih 40 dneh v Egiptu.

mandrač v Sućuraju

trajekt nima lahkega dela pri pristajanju

notranji del pristanišča

včasih je bila na obali dobra restavracija

domovi osličkov so danes konobe

Česminica

Badija

lepa lesena jadrnica je elegantno vijugala med našimi parniki

Heron

Mala

10. avgust 2020, ponedeljek

Badija, Korčula - Marčara, Lastovo

Kapitana Male in Lare sta včeraj sklenila, da je čas, da zapustimo hrvaške vode. Nagaja nam veter. Ni ga... Jadranje naravnost na jug ni mogoče, zato gremo danes na Lastovo in od tam počez v Italijo. Morda le ujamemo nekaj napovedanega, rahlega severo-zahodnika.

Zjutraj izplujemo vsak v svojo smer. Mala gre po "fasungo", Lara proti Lastovu rezervirat privez v Ublju. Morda uspemo...

V marini Lumbarda je zunanji pomol, kjer je mogoče doliti vodo, prazen. Izkoristiva priložnost. Kapitan okopa barko in dolije vodo, jaz oddrvim v bližnjo trgovino. Letost tak pit stop ni več zastoj. Zaračunajo 50 kn.

Na morju je veliko plovil in malo vetra. Od otoka Tajan naprej ga je končno toliko, da lahko jadrava brez pomoči motorja.

Kapitan pokliče na bencinsko črpalko v Ubli. Bili bi 11 v čakalni vrsti. S spanjem v Ublju ne bo nič. Okoli črpalke in mejnega prehoda je prevelika gneča.

Na pomolu na Mrčari je še en prost murin in ena prosta boja za goste "restavracije". Dovolijo, da Laro priveže na čelo pomola, Mala se priveže na bojo. Medtem ko Vesna uživa v podvodnem svetu, se prikažejo rangerji. Poskusijo zaračunati tistim barkam, katerih posadka je na krovu. Na območju privezov restavracij niso zelo vztrajni s plačevanjem vstopnine za nacionalni park Lastovo.

"Restavracija" je polno zasedena, a so vseeno zelo gostoljubni. Najdejo se še zadnje 4 ribe za nas. Najbrž je k temu pripomoglo poznanstvo z našo Božo.

Imeli smo se lepo. Prijetno klepetali, jedli in pili kot se spodobi. Tone je častil za svoj pričakovani 102 rojstni dan. Cene so pa dubrovniške ...

Badija

samostan obnavljajo

jelenček pri zajtrku

potem se je malo sprehodil po obali in potrkal na vrata samostana

Lumbarda z juga, z zaliva Pržine

Lastovo: Lučica, vas Lastovo in Mihovil

Ob Marčari

"restavracija" Marčara

11. avgust 2020, torek

Lastovo - Grčija, 1. dan

Zjutraj nespodobno zgodaj vstanemo. Odpravimo se v Ubli na bencinsko črpalko in uredit dokumente za izstop iz hrvaških voda.

Včeraj smo občudovali gostoto AIS simbolčkov v Velem Lagu na ploterju, danes si gostoto plovil ogledamo v živo.

V Ubli vplujemo še pravočasno za obisk črpalke, pristaniškega kapitana, carinika, policista. Za poslovilno pivo smo prepozni. Obalni bife je polno zaseden in nismo hoteli jeziti prijaznega policista, ki nam je, kljub odjavi, dovolil še "za eno kavo" ostati na hrvaških tleh...

Kmalu drsimo po neskončni modrini. Kar nekaj milj ropotamo in kuhamo filane paprike.

Sredi dneva sledi srečanje 3 slovenskih bark sredi morja. Mala in Lara na kurzu Lastovo - Grčija, Moya na kurzu Grčija - Lastovo. Izmenjamo nekaj izkušenj, tekočih zalog in se razidemo.

Dvignemo jadra in počasi jadramo naprej v noč. Večkrat ponovimo: jadra gor, jadra dol, motor.... počasi se daleč pride.

Veli Lago, Lastovo v času virusa

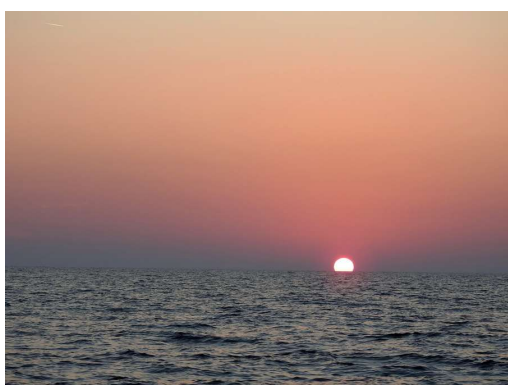
Ubli

srečanje sredi morja

izmenjava dobrin

prvi dan je za nami

12. avgust 2020, sreda

Lastovo - Grčija, 2. dan

Od polnoči naprej skoraj do jutra jadrava. Morje je nemirno, posledično tudi spanje v izmenah. Valovi niso prav veliki, le razmetani so v vse smeri.

Kapitan je v svoji smeni opazil eno ladjo in eno solzo svetega Lovre, jaz ničesar, še galebov ne. Izvzeta je edina svetla točka na brezkončnem morju, Mala.

Dopoldan nas prehiti ena počasna tovornjača in en naspidiran katamaran, na motor...

Jadramo počasi. Kadar je vetra vseeno premalo, motoriramo na 1800 obratih. Špar-program. V 24 urah smo prepluli le 90 milj. Ob 11.30h smo na polovici poti do Othonoi-a.

Šef se loti lepljenja gumica, stodrugič. Končno je našel, kje pušča vodo. Jaz pisateljujem. Telefonskega signala že od včeraj popoldan ni več.

Z mrakom se približamo Brindisiju. Morski promet je kar gost. Ko odslalomiramo med vsemi parkiranimi tovornjačami in ribiči, nas zajame močan tok v smeri Otrantskih vrat. Običajno pri vetru 7 vozlov Lara pod jadri ne doseže hitrosti 6 vozlov...

Ob polnoči smo pred Otrantom. Zbudi se veter, do 20 vozlov NNW-ja je, in valovi. Nono in babi pokrajšata jadra, da bo vožnja udobna, in nastavita kurz Othoni...

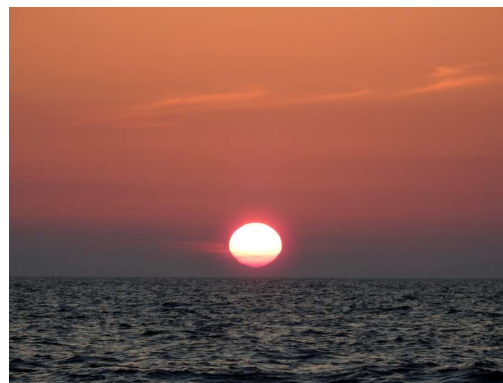
vse ostalo je modro...

na polovici poti

popravljanje gumica

sončni zahod, dan 2

Mediteran 2020

Jonsko morje

13. avgust 2020, četrtek

Othonoi, Grčija

Med Otrantom in Othonojem je vetra v izobilju. Potujeva hitro in živahno. Ko sem na vrsti za spanje, sanjam o slapovih. vsake toliko se neprostovoljno obrnem na drugi bok.

Iz meglic se končno prikaže visoki otok in veter se malo umiri. Ob otoku skrajšave spustiva. Na sidrišču v mivkastem zalivu pred vasico je ob 12 h (13h po grško), ko po 50 urah plovbe sidrava, še dovolj prostora. Od Lastova do sem sva

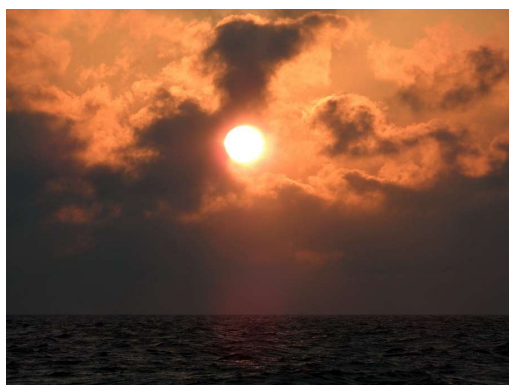
preplula 226 nm. 24 ur je deloval motor, 26 ur sva potovala samo na jadra. Veter je vlekel največ 12 vozlov in še to krajši čas. Šele v Otrantskih vratih se nas Eol usmili s 5 bf pravega vetra.

Ribolovno tekmovanje med Malo in Laro se konča neodločeno. Nihče ni ujel nič, ne na trnek ne na takuin (denarnica o.p.) Nama je nekaj velikega pred Brindisijem ukradlo ta boljše vabo. Popustil je tovarniški voz, k sreči ne bogdanov.

Ko se po kopanju in prehranjevanju malo odpočijeva, odkorakava k Mali. Vezana je v edinem pristanišču/marini na otoku. Njihov dingi je na Lastovem tik pred odhodom spustil dušo. Marinski pomol sta kapitana določila za popravljalnico. Akcija je trajala celo popoldne. Vmes smo spili skoraj vse maline zaloge piva, redčenega z vodo in komaj zadovoljivo dopravili dehidracijo ter gledali "hafen kino".

Italijani se trumoma vračajo domov in posledično okupirajo vse možne priveze, sidrišča na najbolj severnih grških otokih. V marini in na sidrišču se dogajajo glasne drame, brez resnih posledic. Ko priplujeva nazaj na Laro je že skoraj čisti mir. Na sidrišču so se medtem, ko sva bila v marini, Italijani neverjetno razmnožili. Druge narodnosti niso prisotne.

Obeta se dolgo in mirno spanje.

sončni vzhod v Otrantskih vratih

prvih 500 milj od Vrsarja

Grčija je osvojena

spomin na vojno še živi, oskrba z elektriko se od tedaj ni kaj dosti posodobila

pomol v marini/pristanišču

hafen kino na drugi strani..

14. avgust 2020, petek

Othonoi - Mathraki

Spala sva kot ubita. Močan veter je prijetno hladil ozračje, valov ni bilo. Ko na barko posije sonce, že več kot polovica italijanskih bark manjka.

Včeraj od Sieste izveva, da smo imeli srečo, ker se nismo ustavili v Italiji. Medtem so Italijani po hitrem postopku sprejeli zakon, da morajo vsi, ki pridejo v Italijo iz Grčije, Hrvaške, Malte, Španije (beri turistično konkurenčnih dežel), v karanteno ali opraviti test za virus na lastne stroške. Oppure quarantena, o tampone - norijo Italijani, ujeti na počitnicah sredi Ferragost-e.

Po jutranjem kopanju v turkiznem bazenu, se s posadko Male dobimo pri Babisu na prvem letošnjem frapeju. Taverno vodi nekdo drug in se sedaj imenuje Tzatziki. Vse izgleda bolj kičasto, italijansko. Na otoku so kopenski turisti pretežno Italijani.

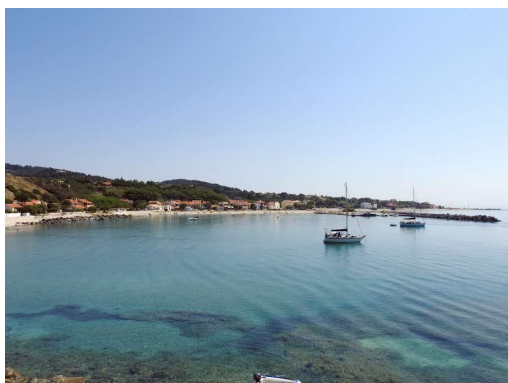
Peljeva se do Male v marino Othonoi in med potjo skoraj nasedeva. Če nebi bila popolna bonaca, bi požgečkali skalo. Karte grških voda niso prav zanesljive.

Ker je napovedan jugo, se odločimo raziskati Mathraki, 6 nm oddaljen otok. Z etapnim ciljem se strinja tudi posadka Sieste, ki se počasi vrača domov. Vse tri slovenske barke privežemo v zunanji mandrač edinega pristanišča na otoku, po izgledu podobnemu Susku, po naseljenosti Biševu.

V senci čakalnice na trajekt preživimo družabno popoldne, ki se prehitro prevesi v večer. Odžejali smo se, jesti smo pozabili. Kapitana Male in Lare pošljemo v izvidnico. Odprt je le 2,7 km oddaljen hotelček. Kmalu jima polnoštevilno sledimo po doolgi, prašni cesti ob morju, mimo lepih peščenih plaž.

V hotelčku na koncu sveta (otoka) je hrana izvrstna. Ni kriva le naša lakota.

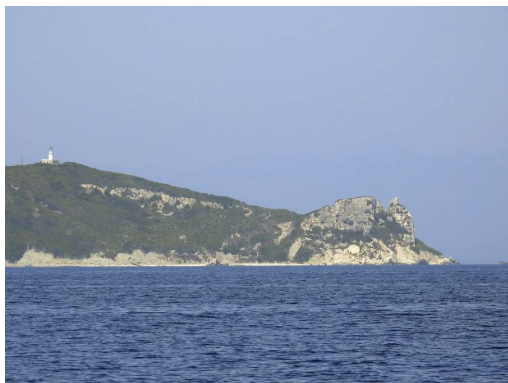
S konca sveta nas vseh 8+2 psa konec dneva prijazni natakark brez maske s starim, neregistriranim kombijem (Mercedes) odpelje nazaj v pristanišče ... "ko to tamo pijeja"...

Othonoi, zaliv

Othonoi, vasica ob zalivu

SV rt Othonoia

Mala

edina senca daleč naokoli

parlament

najmlajši član posadke

pot do odrešitve

med potjo

naš prevoznik...

15. avgust 2020, sobota

Mathraki

Zjutraj se na pomolu začno zbirati ljudje in vozila vseh vrst. Najprej mojstrsko vpluje mali trajekt Zanadu, kasneje še potniška barka. Manevriranje grških kptanov je občudovanja vredno, čeprav trenirajo vsak dan.

Siesta nas kmalu zapusti. Italijanski predpisi so jim spremenili načrtovano pot domov. Na Ericousi bodo čakali na ugoden veter. Srečno Siesta.

Po ponovnem zdravljenju malinega dingija in obveznem pivu za žejo grem pripravljat kočirjo, kapitan počivat.

Lenobni dan zaključimo s skupno večerjo na Mali. Gostiteljica nas je ponovno razvajala s svojo kulinariko.

Ponoči je na vrsti savna...

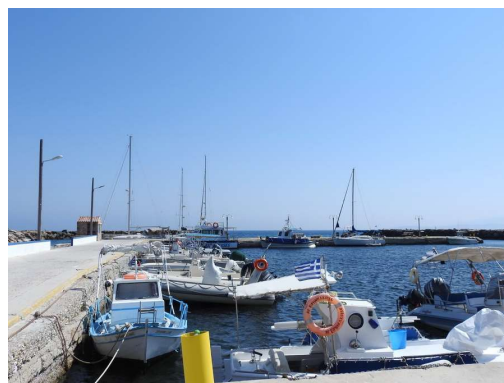
zbiranje vozil na pomolu

še vedno brezhibno dela

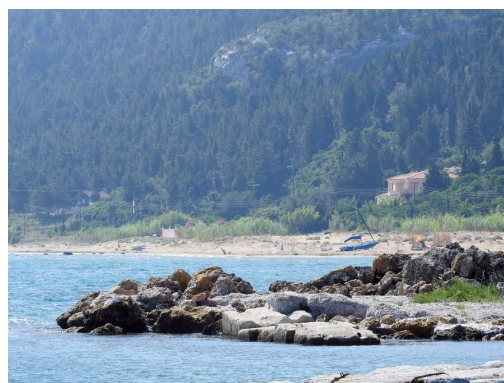
Zanadu

notranji del pristanišča

naše barke v zunajem delu

peščene plaže

16. avgust 2020, nedelja

Mathraki - Petriti, Krf

Proti jutru trešči Lara z ritjo v pomol in v sekundi sva na krovu. Krivec za zdrs našega sidra v močnem bočnem vetru je italijanska jadrnica, ki je malo prej pristala in najbrž pri manevriranju v malem pristanišču srečala našo verigo ali označbo sidra. Naše sidro je tokrat opremljeno z dvema malima bojicama, da bi se videlo kje je, in je precej bliže pomolu, kot je bilo zvečer. Zbudi se tudi Tone in s skupnimi močmi Laro zvežemo bočno na pomol. Razen prask na RF cevi poličke na krmi, posledic ni. Malo manj mirno spiva naprej.

Kmalu krmežljavi od soparne noči dokončno vstanemo. Danes bi radi prišli do mesta Krf in uredili vstopne formalnosti v grške vode, preden se še kaj spremeni...

Med potjo veter je in vetra ni. Najmočnejši je tik pred vhodom v kanal med Krfom in Albanijo. Glisiramo po valovih od vetra in množice plovil. Ko se usmeriva proti mestu Krf, se veter "izklopi".

Pred velikim pristaniščem se veter ponovno "vklopi". Kapitan se odloči jadrati med megajahtami in jadra pospravljati za praznim, dolgim pomolom, kjer v normalnih časih pristajajo kruzerice. Namesto, da bi se pristaniški oblasti pred vstopom v pristanišče najavil po 13 kanalu, kakor se to spodobi, se raje pretepava z glavnim jadrom v močnem vetru in skoraj povoziva pomol. Kapitan Male k sreči dobi dovoljenje za vstop v luko tudi za naju. CAPE index na naši barki močno naraste...

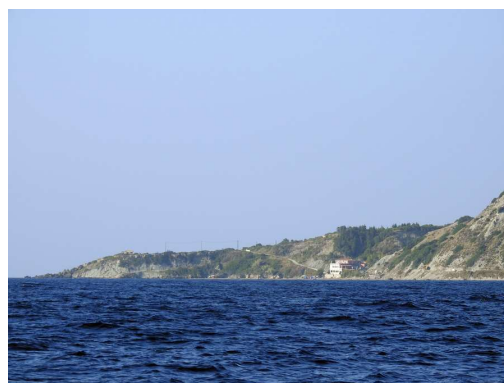
Vstopne formalnosti Vesna in Bogdan uredita brez komplikacij. Zdravje posadk pristaniške oblasti ni zanimalo. Zaskrbljena sta le čakajoča člana posadk, ko po 20 minutah zagledata dve skuhani glavi. Vesna in Bogdan sta prehodila celo pristanišče počez in podolgem, preden oblast najdeta v neposredni bližini priveza.

Odjadramo v Petriti. Zgroženo ugotoviva, da to ni več Petriti izpred nekaj let. Prijazen pomol z ribiči je postal marina, prijetna taverna ob obali, hit čarteristov. Gužva okoli Krfa ne spominja na z virusom okužene čase.

Za nameček nam zvečer in ponoči življenje grenijo še valovi...

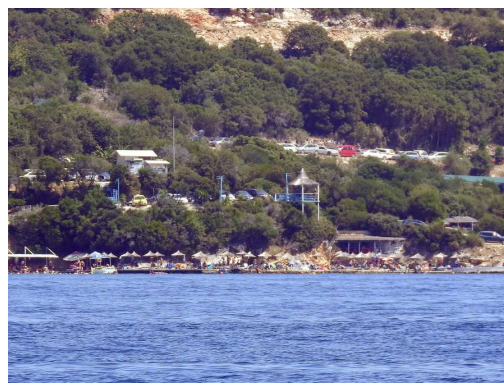
komaj opazno pristanišče Mathrakija

taverna Taka Taka je tik pred južnim rtom otoka

trajektič, ki vozi na Ericouso, Othonoi in Manthraki

nabito polna plaža v Albaniji

jadrnica Usoda

mesto Krf

trdnjava z zahoda

pogled z juga

hitriči

gneča pred Petritijem

17. avgust 2020, ponedeljek

Petriti, Krf - Levkada, Levkas

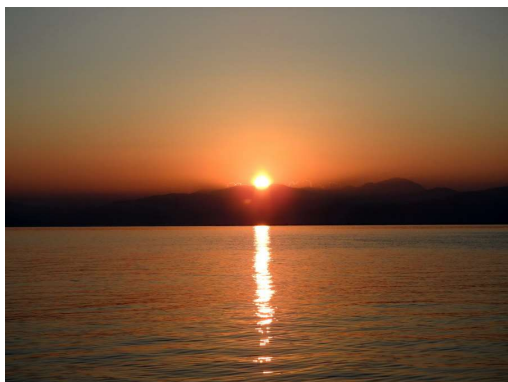
Morje se do jutra umiri, gužva ne. Vstaneva, se okopava in že izplujemo. Malce pozni smo, saj je današnji cilj oddaljen 50 milj.

Proti Levkasu večinoma jadrava s pomočjo motorja. Veter se šele zadnji dve uri poti dovolj okrepi, da brez pomoči motorja le uspeva uloviti odpiranje mostu v Levkaški kanal ob 8h zvečer. Mala odvije v Prevezo obiskat znance.

Obala Levkade je polno zasedena. Prevladujejo nezasedene čarter barke. Tudi pogled v marino ni dosti drugačen. Sidrava med mestom in marino, med še dvema lastniškima jadrnicama.

Kapitan odvesla na obalo. Naročanje pri frizerju je neuspešno, saj ima prost termin šele v četrtek. Hitri pregled ostalih interesnih točk je uspel. Jaz se lotim priprave večerje.

Zaspiva z ugotovitvijo, da je na sidru veliko bolj prijetno in mirno kot na mestni obali.

sonce po grško vzhaja ob 8h

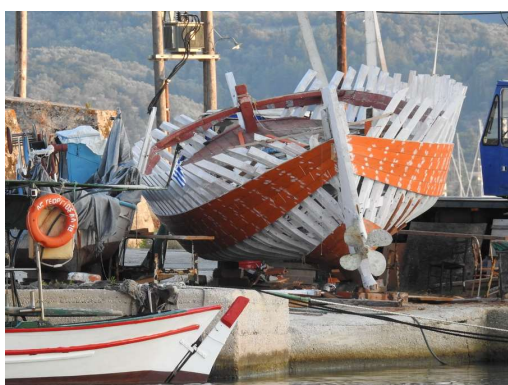
Petriti zjutraj

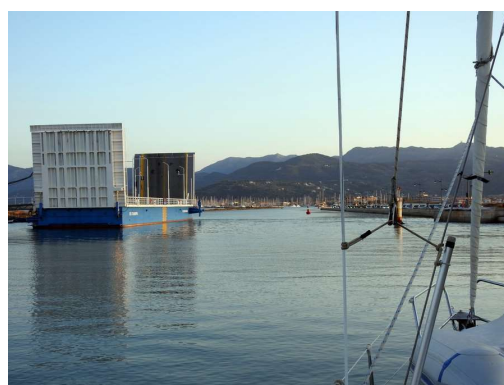
vhod v Levkaški kanal

na vhodu je kopališče

in mala ladjedelnica

most se je začel odpirati točno ob 20h, za dve barki..

gusar parkiran ob kanalu

18. avgust 2020, torek

Levkada - zaliv Vlycho, Levkas

Zjutraj ponovno odveslava na obalo na obisk marketa, mesnice, zelenjavarja, Raymarin servisa. Serviser za Raymarin Bogdanu ni znal razložiti, zakaj avtopilot včasih presunljivo cvili. Za vsak slučaj kupiva nov jermeček. Izlet zaključiva na frapeju pred pekarno, ko nimava več prostih transportnih zmogljivosti.

Polno otovorjena se spehodiiva mimo frizerja in frizer nepričakovano najde čas za bogdanovo pričesko. Uspešno striženje zalijeva z Mytosi, po enega velikega za naju in malega za frizerja - saj je vendar v službi.

Frizer pravi, da je bil Levkas do začetka julija čisto prazen. Tujih turistov je veliko manj kot prejšnja leta, grških veliko več, ali pa jih prej nismo opazili.

Uspešno postaneva tudi lastnika nove, močnejše navijalne mašince na ribiški palici.

Po kanalu naprej proti jugu odjadrava čisto sama. Most se ob 15h iz nam neznanega razloga ni odprl.

Pred Nidrijem dotočiva nafto in vodo, ki nekako noče v tank. Očitno so se v oddušniku vodnega tanka zaredili pajki.

Ponovno se srečamo z Malo in ukopljemo sidri v zalivu Vlycho, v senci bližnjega hriba.

Vroč in naporen dan zaključimo z roštiljado na Mali.

sončni vzhod v Levkadi

mesto še spi

s sidrišča izgleda prav idilično

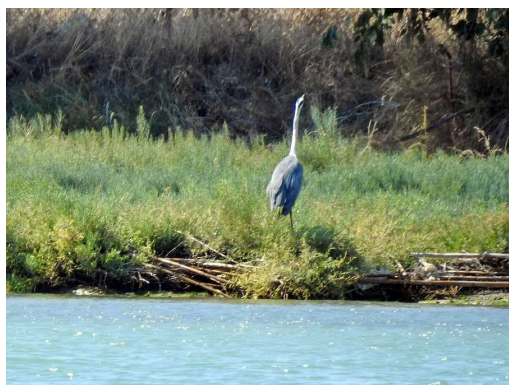
čarter barke počivajo

pri frizerju v Levkadi

zasluženi mythos

siva čaplja ob kanalu

pelikan

precej prazen zaliv Vlycho

Mediteran 2020

Patraško morje

19. avgust 2020, sreda

zaliv Vlycho, Levkas - Mesolongi

Zjutraj gremo skupaj v akcijo: po plin na bencinsko in v pekarno na frape in pite. Vse to se najde enih 15 minut hoje od najbolj južnega konca urejene obale vasice Vlycho. Do tja nas odpelje malin dingi, katerega motorček po muhastem prehladu ponovno lepo prede.

Ob pol dvanajstih izplujemo in že takoj za prvim rtom naletimo na veter. Pri Meganisiju mu uidemo, a nas dohiti in potem se samo še krepki. Glisiramo mimo Oxije, glisiramo proti Mesolongiju. Močan veter je za izkoristiti, čeprav je plovba dokaj naporna. Ob 21h, eno uro za Malo, pristanemo na mestni obali za Malo.

Majčkeno sva slabe volje, ker so celice med potjo prenehale delati elektriko. Morda so dobile morsko bolezen, morda do jutra ozdravijo, morda bo potrebno kaj zamenjati. Mesolongi vsekakor ni najslabši konec sveta za reševanje tehničnih problemov.

Ni nam do kuhanja. Odkorakamo v bližnjo taverno. Pri Grkih se dan začne zvečer...

Nidri je poln bark na kopnem

barke skrite v zavetju izliva najdaljše grške reke Acheloos, severno od Oxije

20. avgust 2020, četrtek

Mesolongi - Navpaktos

Zbudi naju trobljenje tovorne ladje, ki se je včeraj zvečer sirdala pred vhomom v kanal Mesolongija, danes pa vstopa v pristanišče. Ladja prevažata sestavne dele za vetrne elektrarne. Na obali, kjer bo pristala, je živahno. Velikanski žerjav se je premaknil, pripeljali so se dolgi tovornjaki. Jadrnice, sidrane na sredini zaliva, so se razpršile. Prav zanimivo je opazovati, kako natančno, v sorazmerno majhnem pristanišču, pristaja.

Regulator napajanja naših sončnih celic sporoča, da se je sistem pozdravil. Sončna elektrarna spet deluje, panika je preklicana. Kapitan skuha kavo, nato se Mala in Lara pobereta iz pristanišča. Malino izplutje v veter ni bilo tako popolno, kot pristajanje tovornjače. "Hafen kino" je bil kratek in opazovalcev malo.

Ko izstopimo iz kanala Mesolongija razpnemo jadra in z vetrom od zadaj jadramo po Patraškem morju pod Peloponeškim mostom skoraj do sidrišča pred Navpaktosom. Danes piha veliko manj kot včeraj in je peklensko vroče.

Sidrava pred mestno plažo zraven Male. Večerno namakanje je za preživetje nujno, čeprav morje okoli bark ni prav čisto. Nekaj milj južno od nas se v morje izliva večja reka.

Odkrivanje kopna prestavimo na jutri.

big ship is coming

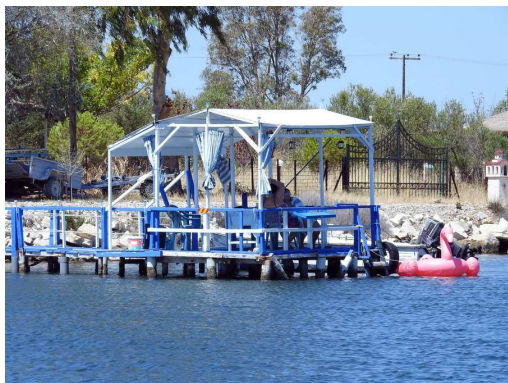
kar nekaj je je

vse je že pripravljeno na sprejem

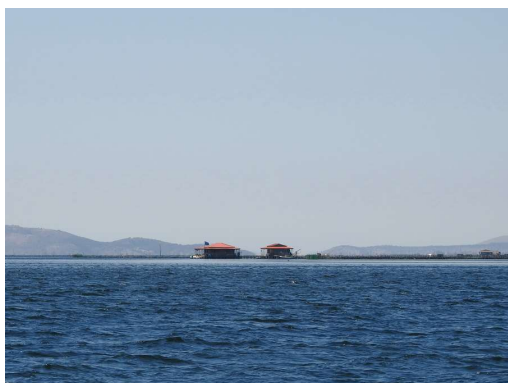
sive čaplje promet po kanalu ne moti

letni paviljon

mostiščarji

močvirja okoli Mesolongija

soline

Mala

stari Antirion pod novim mostom

Lara prvič pluje pod mostom na jadra

Navpaktos

Mediteran 2020

Korintski zaliv

21. avgust 2020, petek

Navpaktos - Trizonia

Zjutraj ob 9h, ko še ni 100 stopinj, gremo osvajat Kastro nad Nevpaktosom. Pot vodi po strmih stopnicah, kamnitih, spolzkih cestah, mimo turškega kopališča, po asfaltu z bolj malo sence, do zgornjega, najbolj utrjenega dela starodavnega mesta Lepant. Za ogled trdnjave je potrebno plačati vstopnino 3 eur. Če si študent ali penzionist, starejši od 65 let, imaš 100% popust.

Čisto na vrhu, 237 metrov nad morjem, v najbolj obzidanem delu, je vodni zbiralnik, ki se polni z deževnico. Vodo uporabljajo gasilci, včasih so jo prebivalci. Malo niže iz vodnjaka poleg male cerkvice teče voda. Kljub temu, da smo bili že omotični od žeje, smo vodo dolčili za nepitno. Ko na blagajni vprašamo, če prodajajo kaj za pit, strumno odgovorijo, da si lahko postrežemo z vodo iz vodnjačka... Namesto ponovnega vzpona raje izberemo hitri spust na glavni trg ob mandraču, kjer se kar nekaj časa pod 300 let staro platano hidriramo s frapeji, pivom in "zerico" (Coca Cola Zero).

Ko ob 14h končno dvignemo sidri, vzhodnik že lepo vleče. Športno jadramo skoraj do Trizonije. V kanalu med otokom in kopnim obe posadki skleneta, da je bilo športa za danes dovolj in odmotoriramo v napol prazno marino.

Marina je lepo pospravljena. Napol potopljenih plovil in kupov smeti ni več. Na kopnem pred notranjima pomoloma je voda, elektrika samo na desnem, gledano z morja. Barke okoli nas so pretežno grške.

Po dopolnjevanju izhlapelih tekočin, se z Lare preselimo v taverno Ostrio, dopolnit še kalorije. Mize okoli nas so polne Grkov na počitnicah...

desant z dingijem v mandrač

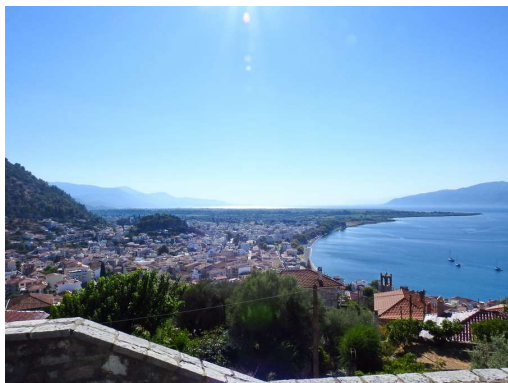
barki sta ostali zunaj obzidja

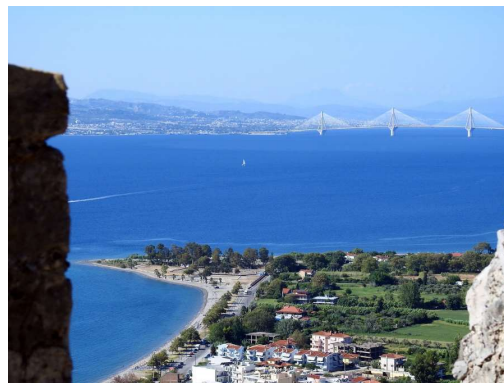
bolj prazne ulice, kot sva jih navajena

mestna ura

pogled proti vzhodu, v smeri Korinta

proti jugo-zahodu je Peloponeški most

smo že kar visoko

cerkev v Kastru

pogled navzdol

obzidano pristanišče Navpaktosa od zgoraj

kajtarji na rtu Drepanon

Mala v elementu

22. avgust 2020, sobota

Trizonia - Xylokaastro, Peloponez

Najprej prestaviva Laro na izpraznjeno mesto pred Malo, ki je bliže izvoru vode. Ko uspešno dopolniva vse ladijske vsebnike vode, gremo na poslovilni frape. Naše poti se za nekaj časa razhajajo. Mala ostaja v Korinskem zalivu, midva si želiva čimprej v Egej.

Vetra ni. Za bližnjim otočkom se skopava in odropotava naprej. Po daljši razpravi in proučevanju vremensko - morskih razmer se le odločiva, da danes, kljub temu, da sva pozna, poskusiva priti do Kiata.

Med potjo srečava ogromno jato delfinov. Lara jih ne zanima. Drugače je z velikimi motornjaki. Za vse po vrsti sva dovolj zanimiva, da nas skoraj prekucnejo.

Napredujeva počasi. Kiato se odmika. Kapitan pokliče upravnika marine Xylokaastro, ki prijazno odgovori, da je najmanjša globina v marini 170 cm (Lara ima grez 150 cm), da ima prostor za nas in da je vse "very safe". Gremo tja, saj je slabi dve uri bliže.

Zagledava precej večjo jadrnico, ki je namenjena v isto marino z vzhoda. Gledava kje bo vstopila. Brezkompromisno zapelje med svetilnika, se na mestu ustavi in prileti vzvratno nazaj ven... ups. Za nemško 52 čoveljsko barko se ni izšlo.

Upravnik marine naju čaka na vhodu in pokaže pot. Vseeno naju fin pesek, ki ga nanaša sosednja reka, mehko ustavi. Malo nazaj in ponovno bolj v desno naprej, čisto počasi in previdno, in smo prišli na najbrž edini dovolj globok vez, opremljen z muringom, vodo, elektriko in za eno noč brezplačen. Upravnik naju priveže, zdrdra vse potrebne informacije o marini, o mestu, preveri, če imava pravo telefonsko številko, da ga pokličeva v primeru kakršnihkoli težav. Ja to je Grčija...

Večerjava ob zvokih prijetne glasbe, na sobno jakost, s sosednje taverne. Ko se kmalu spraviva spat, se prijetna glasba spremeni v neprijeten tehno, na koncertno glasnost...

Valovanja v marini ni. Kako bova izplula, bova ugotavljala jutri, danes je že prepozno.

včeraj zvečer

precej je še prostih vezov

večerni živžav na severni obali

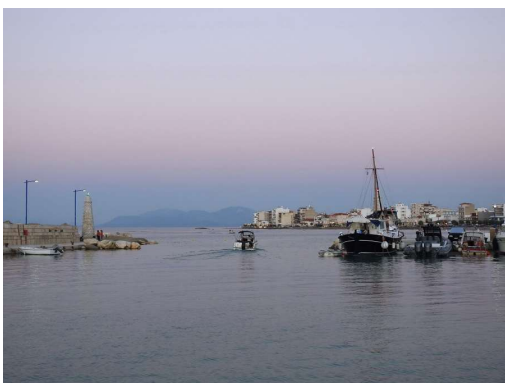
danes jutraj

gosti šele prihajajo

Lara zapušča Trizonijo

vhod v marino Xylokastró

sonce je ravnokar zašlo za gorami Peloponeza

za spremembo smo med velikimi...

Mediteran 2020

Saronsko morje

23. avgust 2020, nedelja

Xylokaastro - zaliv Kenkhreon, Peloponez

Zjutraj je trajalo kar nekaj časa, da sva se sestavila in šla na ogled mesta, oziroma v pekarno... Razen ribičev, je večina prebivalcev še spala.

Izplutje je veliko enostavneje, kot sva pričakovala. Nekako sva našla plovni kanal in preplula vse sipine, ne da bi se zakopala vanje. Za razliko od včeraj sva imela instrumente kar izklopljene, da ni bilo odvečne panike. Ko sva se včeraj ustavila v pesku, je globinomer kazal 90 cm, tulil je pa itak ves čas...

Pred mestom se greva kopat. Vetra ni, vročina je neznosna.

Do Korintskega kanala ropota motor. Vmes piha 20 minut, kar pa ni dovolj, da bi ujela konvoj bark proti vzhodu. Ne čakava dolgo. Kmalu se pripelje ogromen plastičnjak z dovolj pomembno posadko, da se kanal ponovno odpre za barke proti vzhodu.

Tokrat je v kanalu tako močan nasprotni tok, da naju začnejo priganjati. A so morali kar potrpeti, da prilezeva ven. Nasprotnega toka je več kot 2 vozla in Janmar ni reaktivec. Na drugi strani v Istmiji čakajočih ni prav veliko, cestnega mostu pa med intervalom sploh niso dvignili.

Vsa skurjena od vročine sidrava v zalivu Kenkheron, med Isthmijo in Loutro, in komaj dočakava senco bližnjega hriba.

Kapitan se stodrugič spravi lepit gumica, moje lovljenje rib je neuspešno.

Danes v bližini ni opaziti nobene taverne...

ribič

marina ima še notranji del za domačinske čolničke, v njem je arena z odrom

reka pomladi očitno izgleda precej drugače

marina Xylokastro z obalne ceste

vhod v marino

Xylokastro

Xylokastro

vhod v Korintski kanal

v kanalu

bungee jumping

flamingi? nad Saronskim morjem

obala južno od Isthmije je zelo lepa

24. avgust 2020, ponedeljek

zaliv Kenkhreon, Peloponez - Aigina, Aigina

Noč je bila tiha in vroča. Valovi so se kmalu pomirili, le ko se je veter obračal smo se kratek čas zibali bočno in vohala se je rafinerija z Isthmije.

Razen nekaj plavalcev, sva bila v zalivu sama. Skok v vodo je za preživetje nujen, sicer se skuhaš.

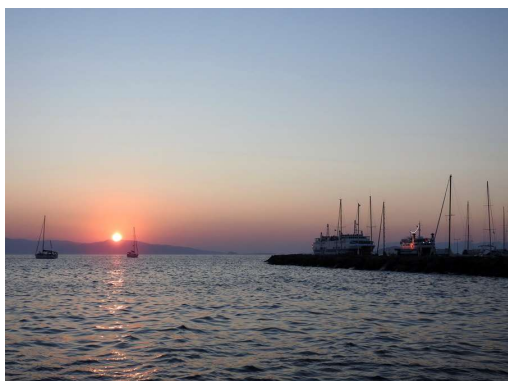
Ko je Tone uspel pozdraviti moj blog, se odsidrava in zapljujeva proti vzhodu. Vetra je 20 vozlov in vetra ni. Piha od zahoda ali severozahoda, kakor se mu zazdi. Z genovo doseževa prvi rt na Peloponezu, ko vetra dokončno zmanjka, oziroma vleče v krmo z našo poprečno hitrostjo 5 vozlov. Na barki je kot v mikrovalovki. V kabini je rekordnih 36,3 stopinje, zunaj 36.

Sidrava v turkizni vodi otočja Diaporion, na pol poti do Aigine. Greva se hladit pod gladino in naju najmanj uro ni iz zmešano tople vode. Ponekod je prijetno hladna, drugje mlakuža. Na dnu je pokopališče školjk. Toliko na kupu ji nisva videla še nikjer. Rib ni, grški ribolovci so. Otočje je čitno priljubljena izletniška točka.

Danes ima kapitan rojstni dan in zaželel si je ponovno obiskati Aigino. Odropotava naprej. Zadnjih nekaj milj je vetra vsaj toliko, da hladi.

Na obali Aigine je veliko bark. Dalo bi se zriniti mednje, a se raje odločiva za sidrišče vzhodno od mesta, pred mestnim kopališčem. Se da ohladiti v morju in je malo več prepaha. Valovi potniških ladij in trajektov se do sidrišča izgubijo.

Pred odhodom na rojstnodnevno večerjo v kokpitu malo leževa... in trdno zaspiva.

s sidrišča pred Aigino - sonce gre ponovno za Peloponez

pogled na mestni vrvež izza valobrana

25. avgust 2020, torek

Aigina, Aigina - Anavysou, Atika

Večerni obisk Aigine nadoknadvava z jutranjim potepanjem po mestu.

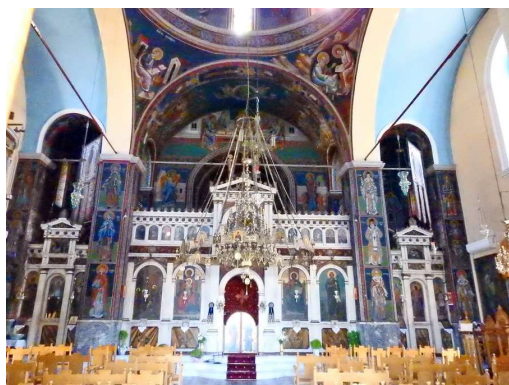
Najprej si ogledava bližnjo cerkev. Verniki vanjo vstopajo zamaskirani, pred ikonami pobožno snamejo maske in jih poljubijo.

Nato obiščeva ribarnico, plavajočo prodajalno zelenjave in sadja, srkava frape v taverni med lokalci. Ugotoviva, da je mesto bližje trajektnemu pristanišču bolj turistično, dražje, kot bolj oddaljene ulice. Namesto večerje postane kapitan srečen lastnik kar dvojih kratkih hlač z ustreznim številom žepov.

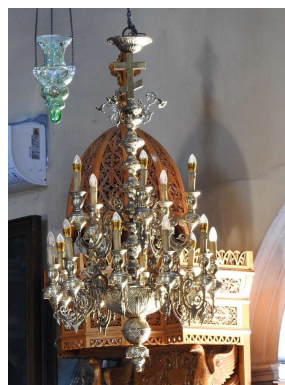
Izplujeva pozno, po kopanju in prigrizku. JZ obala Aigine je plitva, plujeva previdno. Preden obrneva na vzhod, zaropota palica. Nekaj konkretnega ja zgrabilo vabo. Laks gre sem in tja in se hitro odvija. Ko začneva počasi vleči plen k barki, se laks sprosti. Ponovno ostaneva brez "ta boljše" vabe. Očitno ni "ta boljša", ker se je že drugi primerek strgal pri tovarniško narejeni zanki za pritrditev na laks. Kit ni pregriznil laksa.

Po 10 miljah naju osreči veter. Nehamo ropotati in še prijetno hladi. Orcamo s spodobno hitrostjo do zaliva Anavysou.

Tik pred temo dolgo iščeva primerno fliko peska za sidro. Težko jo je najti, čeprav je zaliv ogromen. Večinoma je dno poraščeno s travo in posuto s kupčki skal.

cerkev v Aigini

grške cerkve so bogato opremljene

ribarnica v Aigini

ribarnica

plavajoča prodajalna zelenjave in sadja

brez motorjev ne gre

ulice Aigine

ulice Aigine

ulice Aigine, polne motorjev

sveža pistacija

Perdika, Aigina

doktor zdravi cvilečega Hanzija

Mediteran 2020

Egej

26. avgust 2020, sreda

Anavysou - Lavrion, Atika

Čeprav v zaliv prihaja valovanje Saronskega morja, se je dobro spalo. Pihal je severni veter in zibali smo se vzdolžno. Niso nas dosegle niti nevihte, niti neverini.

Proti poldnevu, ko končno dvigneva sidro, severni veter že solidno piha. Skrajšava glavno jadro na prvo krajšavo in izplujeva. Za prvim rtom vetra najprej zmanjka, nato rahlo zapiha z jugo-vzhoda. Do zaliva pred Sounionom ropota motor. Naenkrat jugo-vzhodnik premaga močan severnik in športno orcava po valovih v kanalu med Atiko in Makronisosom (grški Goli otok) do črpalke v Olympic marini pred Lavrionom. Od tam do Lavriona je preblizu, da bi še enkrat dvignila jadro.

Veževa se na vez Olympic yacht charterja. Kapitan pozna lastnika in bi z njim malo klepetal, predvsem pa bi se malo oprali in obnovili zaloge.

Prvo pranje niti ni bilo tako poceni. Točeno pivo v bližnji birtiji je se je prileglo, a je stalo 5 eur po glavi...

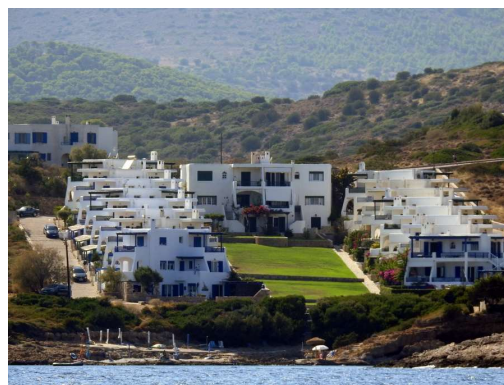
Anavysou - prazen hotel, prazna plaža

Anavysou - malo drugačno kopališče

Makronisos, grški Goli otok

olimpijska vas pred Lavrionom izgleda iz leta v leto bolj urejena

27. avgust 2020, četrtek

Lavrion, Atika

Servisni dan.

Tekam med pralnico in barko, Jumbotom (plastičarna) in barko. Kapitan opere barko, potem barka postane sušilnica.

Danes je v mestu tržni dan. Obredeva vse stojnice. Zvečer se zapodiva v market obnovit zaloge tekočin. Kapitan ne more brez oglada vseh možnih navtičnih trgovin...

Lara se je pogreznila za kakšen centimeter globlje v morje...

In dan je okoli...

Lavrion je veliko bolj mirno mesto, kot ga pozna iz prejšnjih let. Manj je kopenskega in morskega prometa, tujcev skoraj

ni opaziti. Grki se večino dneva skrivajo, ob 21h pridejo v lokale sproščeni in zadovoljni. Ob 24h, ko nastopi hora virosis, muzike utihnejo, otroci nehajo razgrajati, Grki se pospravijo domov in do 7h zjutraj je vse tiho. Enako sva opazila tudi na Aigini, le da se je tam sprehajalo malenkost več tujih turistov.

sušilnica na Lari

četrtek je tržni dan

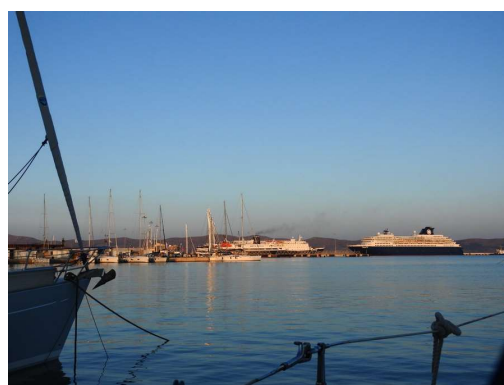
ob 14h so ceste pospravljene - smetarji poberejo vse ostanke tržnice, nekaj zase, nekaj za v smeti

vaški posebnosti...

izpit za mornarja motorista, sva opazila kar nekaj kandidatov, tudi v drugih pristaniščih

večerni Lavrion, ni prav gostega prometa

28. avgust 2020, petek

Po obveznem obisku pekarnice ob 10,30 izplujeva.

Veter ni čisto v skladu z Windy-jem. Do Kee piha malo šibkeje, nato se razjezi in pod južnim rtom otoka izdihne. Kakšno miljo se valjamo po ogromnih, strmih, zmešanih valovih severnika, severo-vzhodnika in toka proti severu. Nato začne dreti napovedani meltemi. Že tako skrajšana jadra še malo skrajšava. Valovi so skladni z vetrom, tok se obrne proti jugu.

Lavrion, Atika - zaliv Apokriosi, Kythnos

Ciljava severni rt Kythnosa, nosi nas vedno hitreje proti jugu. Ko se nama odpre pogled v popularen zaliv s toplim vrelcem Kolona, soglasno spremeniva današnji cilj. V zalivu se tare jadrnic in plastičnjakov, čeprav je petek in sva srečala že vsaj 20 čarter bark, ki so hitele nazaj v matična pristanišča.

Sidrava v vzhodnem zalivu, stran od popularne Kolone in Fikhiade. Tudi ta zaliv se do večera kar lepo napolni z lastniškimi barkami, parniki. Naša Lara je najmanjša. Tukajšnji standard je najmanj 40 čevljev za 2 osebi, idealno je 50+.

Podnevi je bilo na plaži dosti kopalcev. Z mrakom so se vsi odpeljali po strmi cesti proti vasi Kythnos. V tavernah ni ostalo veliko gostov. Večer je spokojen. Bliža se jesen in meltemi je šel spat.

Za razliko od Saronskega morja, so egejske temperature bolj prijetne. Podnevi je do 32 stopinj in morje je za 4 stopinje hladnejše.

olimpijska vas pred Lavrionom

čarterji hitijo domov - v ozadju Andros z oblaki, ki so posledica meltemija (kot burja)

zaliva Kolona in Fikhiada

zaliv Apokrisi, najbolj vzhoden

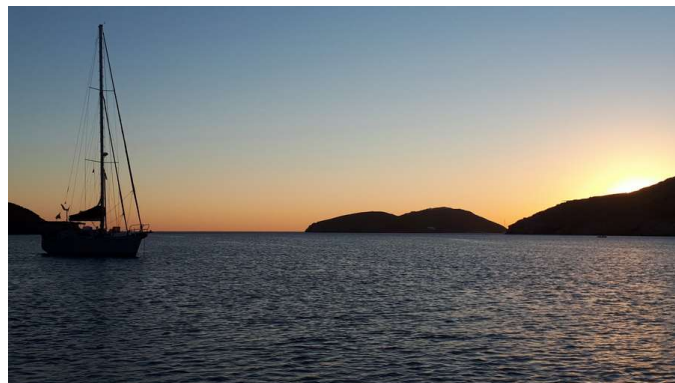
plaža okoli zaliva

kapelic ne manjka

avtohtoni prebivalec

malo egejskega kiča

29. avgust 2020, sobota

zaliv Apokriosi, Kythnos - Livadi, Serifos

Zjutraj se meltemi ponovno zbudi in začne priganjati. Okoli naju se nikomur nikamor ne mudi, plaže so še prazne.

Po kopanju in prehranjevanju dvigneva sidro in izplujeva proti jugu.

Ob Kythnosu imava veter skoraj v krmo. Počasi jadrava na genovo in opazujeva lep otok. Na južnem rtu vetra za nekaj minut zmanjka, nato močno zapiha iz severo-vzhoda. Upava na hitro jadranje proti Serifosu, a bliže kot sva otoku, manj je vetra. Ko priplujemo do severnega rta Serifosa, veter zaspi.

Urekeke nas že čaka na pomolu »marine« Livadi, v zalivu pod koro Serifos. Veževa se poleg njih. Na pomolih je vezanih kar nekaj velikih bark: stare lesene lepoticice, dizajnerske jadrnice, prestižne jahte. Večinoma plovejo pod grško zastavo. Livadi je očitno »in«, kar je opaziti tudi po cenah v trgovinah in tavernah. Marina, vaški pomol, je letos zastonj. Opremljen je z vodo in elektriko.

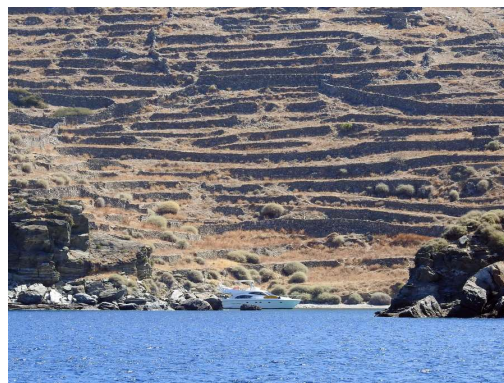
Najprej klepetamo na Urekeke, kasneje se preselimo v taverno na obali in pred spanjem ponovno na Urekeke in še vedno si imamo veliko za povedati.

Okoli nas je živahna in glasna sobotna noč...

Sklenemo naslednje dni skupaj potovati proti severu.

Grki niso jutranje sorte

barke se skrivajo v vseh možnih luknjah - včasih je bil otok obdelan

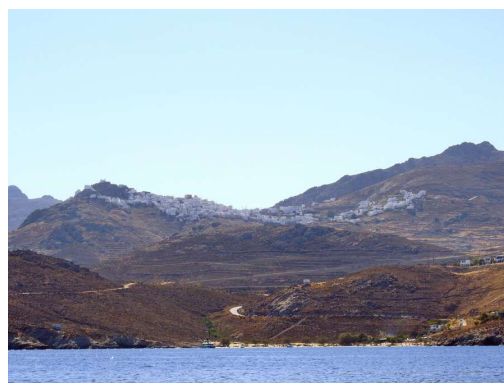
danes živijo od turizma, povsod so male počitniške hišice

Merikhas, glavno pristanišče Kythnosa

samostan na Serifosu, povsod okoli so ostanki teras

hora Serifos

moderna vikendica

Livadi in v ozadju hora Serifos sredi noči

30. avgust 2020, nedelja

Livadi, Serifos - zaliv Delfini, Syros

Zjutraj, preden ob 11h izplujemo, kapitana natočita vodo in umijeta barki, šefici obiščeta bližnji market.

Za Laro je vetra premalo, jadrom pomaga motor. Z 1200 obrati mašince in polnimi jadri potujemo dovolj hitro, da smo na cilju istočasno kot veliko večja Urekeke.

Zaliv Grammata, za severo-zahodnim rtom Syrosa, ki je opevan kot dobro skrivališče pred meltemijem, je poln jamborov, zato smo se odločili sidrati v mivko zaliva Delfini, nekaj milj južneje. Prostora je dovolj. Do večera smo sami, potem se blizu nas sidra še manjši grški čolnič. Pred meltemijem smo skriti, pred valovanjem malo manj.

Jutri ostanemo tu, ker je napovedan precej močan severnik. Voda ja topla, podvodni in nadvodni svet je lep.

Livadi in hora Serifos

hora (vas) Serifos

"nobel" taverne ob morju

novi del vasi

Urekeke v zalivu Delfini

plaža Delfini

31. avgust 2020, ponedeljek

zaliv Delfini, Syros

Počitniški dan. Brkljamo po barkah, plavamo, se potapljamo. Mir ob 14h zmoti meltemi.

Kapitan zarjovi: pridi ven, gremo se presidrat! Ko priletim na krov, šef z nogo odriva domačinski čolnič. Veter se vrtinči po zalivu in za njim barke. Dvigneva sidro in se preseliva 100 metrov južneje ravno v trenutku, ko pripluje motornjak. Počaka, da se ponovno sidrava, nato se v varni razdalji še on. Očitno ni prvič tu. Panike je konec, plesanja po zalivu še ne. Kljub neprijetnemu valovanju se odpeljemo z dingijem na obalo, obiščemo bližnjo taverno in si privoščimo Mythos.

Komaj pojemo skupno večerjo na Urekeke, ko meltemi ponovno udari. Sunek zvrne kozarec terana. V sekundi sledi akcija tuširanja Urekeke. Kozarce in steklenice postavimo v zato namenjene luknje in že lovimo sedežne blazine. Divjanje traja pol ure.

Prijetno družbo kmalu zapustiva in se vrneva na Laro, kjer začuda ni odpihnilo ničesar.

Valovanje je vedno bolj zoprno, spanje nemirno. Nekaj časa piha toplo, kot iz sušilnika za lase, nekaj časa hladno. Vsaki dve uri se ponovi orkanski udar vetra iz različnih smeri. Direktni valovi nas ne dosežejo.

Kapitan si je na Urekeke naložil nov program za sidrni alarm. Poleg vseh nevšečnosti vsake toliko rjove še alarm, ker ga kapitan ne zna izklopiti...navodila za uporabo programa niso bila priložena.

Sidro se do jutra ni premaknilo.

jutranji pogled v morje

obala je podobna tisti v Porto Kagio

pogled iz taverne

pogled iz taverne